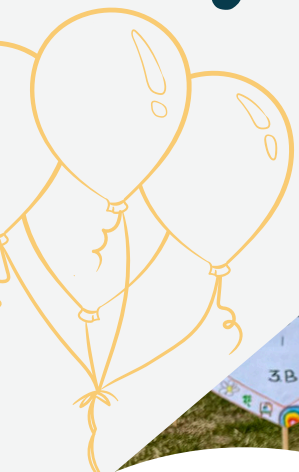

MVG vēstis

Numura tēma

**MŪŠU
SKOLA
SVIN!**

MĒNEŠA JAUTĀJUMS

“Kas man visvairāk patīk manā skolā?”

Intervija ar
skolas direktori
Andželu
Sokolovu

Galvenās redaktores sleja

Ar patiesu prieku un lepnumu nododam Jūsu rokās mūsu skolas avīzes trešo izdevumu - īpašu laidieni, kas veltīts skolas 115. jubilejai. Šis ir nozīmīgs atskaites punkts, kas atgādina par mūsu kopīgo ceļu, tradīcijām un vērtībām, kuras esam nesuši cauri paaudzēm.

Ikdienā skolas gaitēnos jūtama rosība un dzīvīgums - starpbrīžos skan smieklī, klasēs notiek aizrautīgas diskusijas, top jaunas idejas un zināšanas. Skolas vide ir piepildīta ar enerģiju, draudzību un vēlmi augt, un tieši tas padara mūsu kopienu tik īpašu. Gan jaunākie skolēni, gan vecāko klašu jaunieši ar atbildību un entuziasmu iesaistās skolas dzīvē, veidojot vidi, kurā ikviens var justies piederīgs.

Šobrīd šai ikdienas noskaņai pievienojas arī īpašs satraukums un priecīga gaidīšana - sarunas par gaidāmajiem pasākumiem dzirdamas ik uz soļa, un katrs ar nepacietību gaida iespēju piedalīties svinībās. Skola pamazām pārvēršas - tiek gatavoti rotājumi, plānoti priekšnesumi un veidoti pārsteigumi, kas padarīs šo laiku neaizmirstamu.

Visa skola ar nepacietību gatavojas gaidāmajam salidojumam - notikumam, kas kļūs par šī gada visspilgtāko. Tas būs laiks, kad mūsu skolas sienas atkal piepildīsies ar bijušo skolēnu stāstiem, atmiņām un smieklīem. Tiks atdzīvinātas senas draudzības un radītas jaunas, stiprinot mūsu kopības sajūtu un lepnumu par savu skolu. Šis būs brīdis, kad dažādas paaudzes satiksies vienuviet, lai kopīgi atcerētos, svinētu un iedvesmotos nākotnei.

Šis izdevums ir kā tilts starp pagātņi, tagadni un nākotni. Tajā apkopotī gan atmiņu stāsti, gan mūsdienu notikumi, gan arī skatījums uz to, kādu mēs vēlamies redzēt savu skolu turpmākajos gados. Aicinām ikvienu būt daļai no šiem svētkiem, iesaistīties, dalīties un kopā svinēt skolas 115 gadus!

Dzimšanas dienās parasti tiek skaitīti gadi, bet skolas stāsts nekad nav tikai par skaitļiem. Tas ir par cilvēkiem, balsīm, soļiem gaitenī, satraukumu pirms stundām, prieku starpbrīžos, lieliem sapņiem un mazām uzvarām. Skola ir vieta, kur ik dienu satiekas tik daudz dažādu pasaulu, raksturu un likteņu, un tieši tāpēc Tu, Mūsu skola, esi tik īpaša. Tu glabā ne tikai zināšanas, bet arī atmiņas, sajūtas un piederības sajūtu, kuru saprot ikviens, kurš kaut reizi Tevi saucis par savu skolu.

Tavos gaitēnos ir izaugusi drosme, neatlaidība, draudzība un ticība sev. Te ir rakstīti pirmie teikumi, risināti uzdevumi, piedzīvoti pirmie satraukumi un pirmās lielās uzvaras. Te kāds ir pirmoreiz noticejis, ka spēj vairāk, nekā pašam šķita. Kāds ir atradis savu balsi. Kāds ir sapratis, ko vēlas darīt dzīvē. Un kāds vienkārši ir atradis cilvēkus, ar kuriem kopā augt. Tā ir skolas vislielākā vērtība - ne tikai mācīt, bet palīdzēt kļūt par cilvēku.

Tava īpašā vērtība ir cilvēki. Skolēni, kuri uzdrīkstas, jautā, meklē un aug. Skolotāji, kuri iedvesmo, virza un tic. Absolventi, kuri aiziet pasaulē, bet sevī joprojām nes līdzī daļu no Tevis. Katrs no viņiem Tavā vēsturē ieausts kā pavediens, un kopā no tiem veidojas stiprs, krāsains un dzīvs audums. Tajā ir gan prieks, gan darbs, gan nogurums, gan lepnums, gan lieli sapņi. Tavā dzimšanas dienā vēlam Tev ne tikai augt, bet plaukt. Lai vienmēr pietiek cilvēku, kuri grib radīt, mācīties, iedvesmot un nebaidās būt personības! Lai gaitēnos vienmēr skan dzīvība! Lai klasēs dzimst domas, kas vēlāk pārtop darbos! Lai vienmēr ir, ar ko lepoties, un lai ikviens, kurš Tev piederējis, ar siltumu sirdī var teikt: šī ir mana skola.

Daudz laimes dzimšanas dienā!

Intervija ar Andželu Sokolovu

Mārupes Valsts ģimnāzija nav tikai vieta, kur iegūt zināšanas, tā ir vide, kur aug personības, dzimst idejas un veidojas piederības sajūta savai skolai. Šajā sarunā skolas direktore **Andžela Sokolova** atklāj ne tikai savu ceļu līdz šim amatam, bet arī to, kā redz mūsu skolu šodien un kādu to iztēlojas nākotnē. Tā ir intervija par cilvēkiem, izaugsmi, drosmi uzņemties atbildību un par īpašo sajūtu, kas liek atcerēties savas saknes neatkarīgi no tā, cik tālu dzīve aizved.

Kā Jūs raksturotu Mārupes Valsts ģimnāziju šodien - kāda tā ir kā skola un kopiena?

Mūsu skola ir dažādību skola, kur aug personības un ne tikai aug, bet arī vispār ir personības. Jā, mums pedagogi ir personības - tiešām spēcīgi pedagogi. Arī skolēni - viņi ir personības, kuras grib izpausties, prot izpausties un izpaužas kvalitatīvi. Mēs esam ļoti dažādi, jo mums katram, kas ir šajā skolā, ir savas stiprās puses, un mēs cenšamies šīs stiprās puses arī likt lietā. Šobrīd mēs esam Valsts ģimnāzijas statusā. Mēs augam, un nākamais uzdevums būtu ģimnāzijas identitātes stabilizēšana gan skolēnu, gan skolotāju, gan arī vecāku prātā.

Ar ko šis salidojums atšķiras no pārējiem?

Šogad svinīgā daļa notiks Rīgā "Splendid Palace", jo mēs saprotam, ka esam tik kuplā skaitā, ka vairs nevaram satilpt tepat, skolā. Šis svinīgais pasākums - tas nebūs saturiski tradicionāls, bet būs citādāks, ne tā, kā ierasti, bet būs pēc cita scenārija. Manuprāt, katru pasākumu padara īpašu cilvēki, kas tur ir, kas iegulda savu darbu, spēkus un resursus. Šobrīd man ir liels prieks, ka administrācijas komandā ir arī jaunieši. Viņi spēj daudz, viņiem ir liela iztēle un idejas, aktīva iesaiste, tāpēc domāju, ka, manuprāt, būs ļoti kvalitatīvs pasākums. Turklāt uz salidojumu ir arī pieteicies cilvēks, kas skolu ir absolvējis 1948.gadā.

Salidojums būs nedēļas garumā, kas nekad iepriekš nav darīts. Tā vienmēr ir bijusi viena diena ar oficiālo daļu un "salidojumu" dienas beigās. Būs arī dažādi neparasti pasākumi, kā "silent disco", kas idejiski šķiet ļoti ārpus rāmjiem, bet acīmredzot tā ir ļoti moderna un populāra ideja.

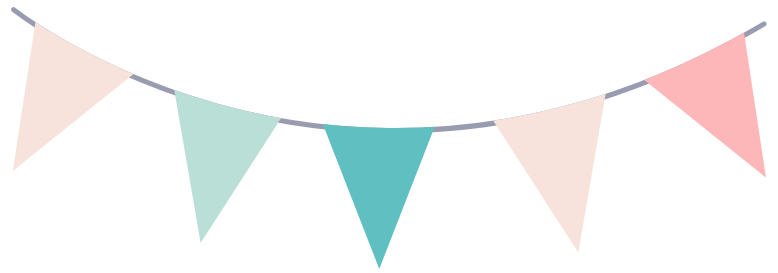

Kāds bija Jūsu ceļš līdz kļūšanai par šīs skolas direktori?

Ja godīgi, man nekad nebija plāna kļūt par skolas direktori. Man bija labi tur, kur es biju. Man patīk strādāt ar pedagogiem tieši par pedagoģisko procesu, jo daudz ko esmu iemācījusies un ar prieku arī nododu tālāk kolēģiem. Kad Jānis Lagzdkalns devās atpūsties, es sēdēju un sēdēju, un domāju, ka būtu labi, ja atnāktu kāds jauns vīrietis ar gudru galvu un labu perspektīvu un iedvesmu, kurš varētu arī ko jaunu ievest skolā. Tad es labprāt arī paliktu savā vietā - darītu to, ko es daru, drusciņu viņam piepalīdzētu ar savu pieredzi, skatu punktu, lai skola turpina augt. Tomēr tad man sāka jautāt no visām pusēm: "Tu tiešām esi gatava atdot svešās rokās to, ko tu esi izveidojusi?", "Vai tu esi pārliecināta, ka tās būs tās rokas, kuras tev patīks?" Daudzi interesējas par manu izvēli. Un tad, teju pēdējā brīdī, kādu nedēļu pirms iesniegšanas termiņa, nolēmu - jāpiesakās. Vēlāk man arī komisija teica - tā, kā es runāju par skolu, tā nerunēja neviens cits pretendents. Teicu, ka es taču "runāju par savu bērnu"!

Izglītība ir joma, kur tu vari, pirmkārt, ļoti radoši izpausties, kur tu redzi rezultātu, kur tev apkārt ir cilvēki, tev ir ietekme. Man ir ļoti svarīgi strādāt komandā. Ļoti svarīgi, lai man apkārt ir līdzīgi domājoši cilvēki, ar kuriem mēs varam virzīties uz priekšu. Un bērni man arī ļoti patīk.

Vai ir kāds īpašs brīdis vai atmiņa, kas Jums saistās ar šo skolu?

Visa skola ir man ļoti tuvu sirsniņai, jo es atnācu šeit 2004. gadā. Jūlijā es atnācu uz sarunu, un direktors Jānis mani vadāja, vadāja pa skolu, sākumskolas korpusa nebija. Jaunā korpusa vietā vēl bija tā vecā ēka. Jā... un viņš mani veda. Ak, Dievs, es taču neko nesaprotu, kas te kur atrodas, kā es vispār ārā tikšu. Man pēc mēneša būs jāliek stundu saraksts, bet es nesaprotu vispār ne to kabinetu izvietojumu, ne vispār, kas ir kas. Kad atnācu strādāt augustā, es veselu nedēļu, pirms ķēros klāt stundu sarakstam, vienkārši staigāju pa gaitenītiem un skatījos uz durvīm, kas kur atrodas. Pēc tam trīs nedēļas bakstīju stundu sarakstu - karināju katru skolotāja sarakstu ar krāsainām lapiņām ar nagliņām pie dēļa, līdz man pirksti bija jēli. Jā, tās ir tās atmiņas, ar kurām es "ienācu". Un tad skola sāka augt - ļoti strauji augt katru gadu. Katru gadu divas klases, viena piebūve un tad otra piebūve. Es tajā visā biju ļoti iekšā. Ļoti plānojām. Kā noturēt skolēnus? Kā izdarīt tā, lai tie labākie neaiziet? Kādas programmas? Kādus virzienus veidot? Tādējādi es nevaru pat izcelt nevienu tādu situāciju, jo pilnīgi viss process un mana atrašanās šeit bija un ir ļoti liela manas dzīves daļa.

Kādu Jūs redzat skolas nākotni nākamajos 10–20 gados?

Es to vizualizēju, jo ir tāda teorija, ka vajag vizualizēt, un tad sagaidīs visu, ko tu iztēlojies.

Es ceru, ka pēc desmit gadiem šeit būs skaista, jauna, moderna skola ar labu aprīkojumu, ar dabaszinātņu korpusu. Būs liels pieprasījums pēc bioloģijas, inženierzinību un programmēšanas virziena. Būs otrs korpus, kur būs valodu un sociālās zinātnes, kurš ir aprīkots arī ar ļoti labu metodisko bāzi. Šeit būs arī ļoti spēcīgs komerczinību virziens, kur augs topošie uzņēmēji, kuri pēc tam gan Mārupē, gan ap Mārupi veidos uzņēmumus. Es ceru, ka skola taps modernāka, piepildīta ar jauniešiem, kuri grib mēģināt, kļūdīties, augt, pilnveidoties un kuri ir gatavi izaicinājumiem, lai tos vēlāk pārvērstu par iespējām.

Tas, ko es vēlos, ir, lai mums skolā ir lokālais patriotisms. Lai tie, kas raujas uz pirmo klasi šeit, tikpat ļoti gribētu būt šeit septītajā klasē un arī desmitajā klasē, ieguldot maksimāli savus spēkus, lai sasniegtu rezultātu, kādu no mums valsts prasa, kopā strādājot.

Ja Jums būtu jāpasaka viens novēlējums skolēniem un absolventiem - kāds tas būtu?

Vienmēr atcerieties vietu, no kurienes esat nākuši! Katrs no mums var atrasties jebkur pasaulē, sasniegt ļoti augstas virsotnes, bet galvenā vērtība ir atcerēties un atgriezties pie savām saknēm un par tām rūpēties.

Mēneša jautājums

Katru mēnesi mēs izvēlēsimies aktuālu tematu un dosimies pie skolēniem un skolotājiem, lai uzzinātu viņu viedokli. Tā būs iespēja dalīties domās, idejās un tradīcijās, kā arī labāk iepazīt vienu otru.

Aprīlis ir laiks, kad skolas gaitenīs sāk iespīdēt spožāka saule, atgādinot, ka vasara vairs nav aiz kalniem. Mācību gads ir paskrējis nemanot, un, kamēr mūsu absolventi gatavojas doties tālākās gaitās, skola pošas lielam notikumam. Klāt ir skolas 115. dzimšanas diena! Tas ir īpašs brīdis, un salidojums, kad visu paaudžu absolventiem būs iespēja atgriezties, satikties un kopā atcerēties visu to labāko par skolu.

Tāpēc šī mēneša jautājums ir:

„Kas man visvairāk patīk manā skolā?”

Skolotājs Kristaps Korņejevs:

Man prieku sagādā mans jaunais un izremontētais kabinets, kā arī atsaucīgie skolēni un, protams, sirsnīgie kolēģi. Ja runājam par gardumiem – mana izvēle viennozīmīgi ir karameļu bulciņa un zaļā suliņa!

9. klases skolniece:

Mana mīļākā tradīcija ir Mākslas diena. Ir forši redzēt dažādus priekšnesumus, kā arī pašiem tos veidot. Priekšnesuma gatavošana ļoti saliedē klasi!

6. klases skolnieks:

Man vislabāk patīk skolas kafējnīcas bulciņas. Mana mīļākā ir piciņa, bet arī siera un magoņu bulciņas man ļoti garšo. Esmu priecīgs, ka atpakaļ ir kukurūzas “ringi”. Tāpat forši ir garie pusdienu starpbriži, kuros var aiziet uz veikalu vai pasēdēt kastēs.

10. klases skolniece:

Tās noteikti ir skolas balles! Man patīk, ka var skaisti saģērbties un aiziet kopā ar draugiem kārtīgi izdejoties.

8. klases skolnieks:

Man skolā visvairāk patīk sporta turnīri, piemēram, volejbols, basketbols. Ir forši tajos gan piedalīties pašiem, gan aiziet atbalstīt savus klasesbiedrus.

9. klases skolniece:

Man patīk, ka skola kļūst moderna – piemēram, jaunais korpuss ir ļoti skaists. Tāpat man lielu prieku sagādā dziedāšana mūsu skolas korī.

No mājskolas līdz ģimnāzijai

Mūsu skolas stāsts aizsākās pirms 115 gadiem - laikā, par kuru saglabājies pavisam maz ziņu. Zināms, ka pašos pirmsākumos skola darbojās kā mājskola, kurā strādāja viena skolotāja, vienlaikus pildot arī pārzines pienākumus. Skolas tapšanā būtiska loma bija baronam Rautenfeldam, kurš jau no 1904. gada devis zemi un ēku skolas veidošanai. Par pašiem pirmajiem darbības gadiem ziņu ir maz, turklāt senākie arhīva materiāli sākas tikai ar 1920. gadu, tāpēc daļa agrīnās skolas vēstures joprojām paliek tikai nojaušama.

Tomēr jau **20. gadsimta 20. gados** arhīva dokumenti ļauj ieraudzīt, ka skola nebija tikai vieta, kur apgūt zinības. Tā bija arī apkārtnes kultūras un sabiedriskās dzīves centrs. 1921. gada 28. novembra dokuments liecina, ka skolas telpās tika rīkoti dažādi pasākumi, piemēram, deju vakars, ko organizēja vietējo aizsargu nodaļa. Skolotāji pret šādu iecerī gan izturējās atturīgi, jo tas varēja traucēt pilnvērtīgam mācību darbam, tomēr pārzine A. Riekstiņa apsoliņa, ka pēc pasākuma telpas tiks savestas kārtībā, lai stundas varētu notikt kā ierasts.

LNA LVVA, f. 6956, apr. 2, lieta 103 [6]

Arī tā paša gada 20. decembrī tika lemts par skolēnu priekšnesumu vakaru, kurā paredzēta arī stīgu mūzika. Tas rāda, ka jau toreiz skolā līdzās mācībām nozīmīga bija arī kultūras dzīve un kopā būšana.

LNA LVVA, f. 6956, apr. 2, lieta 103 [7]

1922. gads skolai nebija vienkāršs. No 2. oktobra dokumenta zināms, ka vēl rudenī nebija iespējams uzsākt mācības, jo skolā kopš vasaras turpinājās remontdarbi. Tos piemin skolas pārzinis J. Josts. Tajā pašā laikā dokumentos starp 1922. gada 2. un 22. oktobri mainās arī skolas nosaukums, no Bierīņu pagasta pamatskolas kļūstot par Mārupes 6 klašu pamatskolu.

LNA LVVA, f. 6956, apr. 2, lieta 103 [36]

Arhīva materiāli atklāj arī ikdienas grūtības. 1922. gada dokumentos minēts, ka bērni daudz slimojuši ar lipīgām slimībām, un skolas vadībai par to nācies skaidroties.

LNA LVVA, f. 6956, apr. 2, lieta 103 [17]

Arī **1923. gadā** redzams, ka mācību darbs noticis sarežģītos apstākļos. 4. oktobra dokumentā skolas pārzinis ziņo, ka no 18 skolēniem uz skolu ieradušies tikai 5.

Tajā laikā skolā turpinājās dažādi uzlabošanas darbi, tika eļļotas durvis, labotas grīdas un galdi, ierīkoti dubultlogi un ventilācija.

LNA LVVA, f. 6956, apr. 2, lieta 103 [37]

Tomēr līdzās ikdienas rūpēm skolas dzīvē netrūka arī gaišu brīžu. **1923. gada 1. decembra** dokuments ziņo, ka skolā notikuši filmu vakari. Skolēniem un citiem interesentiem tika rādītas astoņas filmas par ziemas sportu Zviedrijā, Mekongas upes ūdenskritumiem, Alpiem, Reinas upi, bišu dzīvi, tauriņa attīstību, geizeriem un papīra izgatavošanu.

LNA LVVA, f. 6956, apr. 2, lieta 103 [42]

Savukārt jau nākamajā dienā, 2. decembrī, skolā noticis vakars ar kora dziesmām un kvarteta dalību.

LNA LVVA, f. 6956, apr. 2, lieta 103 [45]

Īpaši interesants ir **1924. gada 1. aprīļa** dokuments, kur pirmoreiz redzams konkrēts skolēnu skaits. Toreiz skolā mācījās 89 skolēni, visi latvieši. Skolā bija sešas klases, tajā strādāja trīs skolotāji - viens vīrietis un divas sievietes. Pirmajā klasē bija 22 skolēni, otrajā 20, trešajā 21, ceturtajā 15, piektajā 6, bet sestajā 5 skolēni. Šie skaitļi ļauj pavisam skaidri iztēloties mūsu skolu tās agrīnajā veidolā.

LNA LVVA, f. 6956, apr. 2, lieta 103 [63]

Tā paša gada 22. maija dokumentā redzams, ka pēc 6. klases beigšanas skolēniem bija jākārto pārbaudījumi. Tie notika latviešu valodā un matemātikā gan rakstiski, gan mutiski, kā arī mutvārdos dabas mācībās, ģeogrāfijā un vēsturē.

LNA LVVA, f. 6956, apr. 2, lieta 103 [65]

1924. gada 2. oktobrī dokumentos atkal izskan doma par skolas bibliotēkas nepieciešamību.

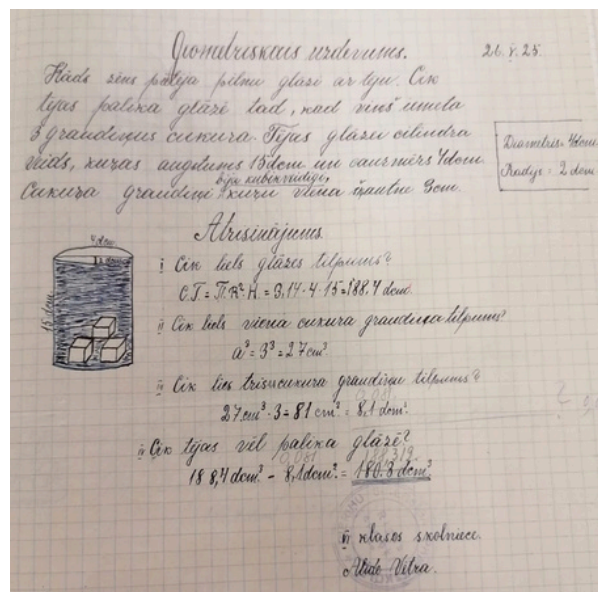
LNA LVVA, f. 6956, apr. 2, lieta 103 [70]

1926. gada 15. novembra dokuments liecina, ka skola saņēmusi 1. pakāpes bibliotēku.

LNA LVVA, f. 6956, apr. 2, lieta 103 [110]

Attēlā redzams 1925. gada pārbaudījums, beidzot 6. klasi.

LNA LVVA, f. 6956, apr. 2, lieta 103 [44]

No 1926. gada dokumentiem var uzzināt arī skolēnu skaitu šajā laikā. 1. martā **skolā bija 86 skolēni**.

LNA LVVA, f. 6956, apr. 2, lieta 103 [106]

1929. gada rudenī par skolas pārzini kļuva M. Zaļaiskalns, kas iezīmē nākamo posmu skolas attīstībā.

LNA LVVA, f. 6956, apr. 2, lieta 103 [154]

Atskatoties uz šiem vēstures fragmentiem, kļūst skaidrs, ka mūsu skola jau no pašiem pirmsākumiem bijusi daudz vairāk nekā tikai mācību vieta. Tā ir bijusi kopienas centrs, kultūras telpa, satikšanās vieta un atbalsta punkts bērniem. Lai arī par senākajiem gadiem ziņu ir maz, saglabātie dokumenti ļauj sajust skolas dzīves ritmu, tās grūtības, centienus un izaugsmi. No nelielas mājskolas ar vienu skolotāju līdz šodienas Mārupes Valsts ģimnāzijai, kurā mācās 1514 skolēni un strādā 124 skolotāji, tas ir stāsts par cilvēkiem, darbu un nepārtrauktu attīstību.

Sirsnīgs paldies vēstures skolotājam Denisam Matisam Lapuriņam par palīdzību raksta tapšanā!

Mans grāmatplaukts

ar Jāni Lagzdkalnu

“Grāmata - aprakstītu papīru kaudzīte plauktā vai fakti, cilvēka sajūtu un pārdomu pasaule, atklāsmes un iedvesmas avots.

Nevaru lielīties ar izlasīto grāmatu skaitu un plašām zināšanām literatūras pasaulē, bet skolotājas Annas Bērzes stingrā prasība izlasīt obligāto literatūru ir atstājusi pēdas manā attieksmē pret grāmatām vārda labajā nozīmē. Turot rokā grāmatu, tu saproti, ka pieskaries autora domām, pārdzīvojumiem un vēstījumam mums, tās lasītājiem.”

Ar dažām senākām un arī pēdējā laikā izlasītajām grāmatām dalās **bijušais direktors Jānis Lagzdkalns**.

Viktors Igo “Cilvēks, kas smejas”

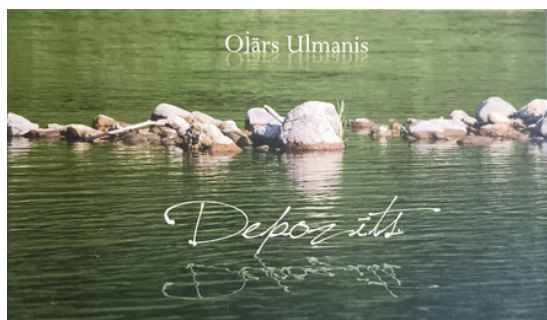
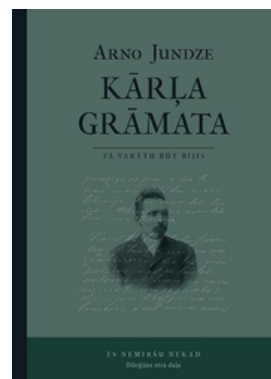
Pirms nu jau 50 gadiem, kad aktīvi sportoju, lasīta grāmata, bet joprojām palikusi atmiņā kā dziļu emociju, vēstures faktu un spilgtu citātu krātuve. Tā ir Viktora Igo grāmata “Cilvēks, kas smejas”. Ķeršos klāt vēlreiz tās pārlesīšanai, lai atgrieztos tajā dzīves periodā, kad man bija vēl tikai 18 gadi. Atceros, ka šo apjomīgo grāmatu izlasīju sev neraksturīgi ātri, jo tā mani uzrunāja, lika aizdomāties un just līdzīti tās spilgtajiem tēliem Dea un Gvinplenam.

Arno Jundze “Es nemiršu nekad” un “Kārļa grāmata”

Manā grāmatu plauktā atrodas E. Veidenbauma dzejas grāmata, vēl vecajā drukā atrasta vectēva grāmatu galda atvilktnēs. Bet stāsts būs par A. Jundzes divām grāmatām - “Es nemiršu nekad” un “Kārļa grāmata”. Tās liek domāt par notikumiem pirms vairāk nekā 100 gadiem, par brāļiem Veidenbaumiem, par viņu dzimtas un tā laika Latviju. Nesen esot Tartu, agrākajā Tērbatā, kur daudzi latvieši lika pamatus savai izglītībai, es brīžam iztēlojos, kā šeit E. Veidenbaums pavadīja studiju gadus ar minimāliem iztikas līdzekļiem, bet lielu vēlmi pēc zināšanām.

“Par spīti grūtiem laikiem dzied jautri mūsu bars.”

Būsim kopā ar šiem cilvēkiem laikā, kurā viņi dzīvoja, sapņoja un mīlēja!

Ojārs Ulmanis “Depozīts”

Dzīvē mēs sastopam cilvēkus, bieži tās nav nejaušības, bet gan likumsakarības. Sports, izglītība, Saldus un Ojārs Ulmanis. Sportists, pedagogs, dzejnieks, gleznotājs un iedvesmotājs. “Depozīts”, grāmata ar autora ierakstu, devusi man iedvesmu uzrunāt savus skolotājus un skolēnus. O. Ulmaņa dzeja uzrunā, liek aizdomāties un sajūst mūsu sūtību šajā pasaulē.

Šeit O. Ulmaņa veltījums:

“Mīlestību nevar piespiest un uzdot kā mājas darbu. Mīlestība piegādās pati! Vai nepiegādās...”

Daudz laimes dzimšanas dienā, mana skola!

Skolas dzimšanas dienā vispatiesākos un sirsnīgākos vārdus skolai dāvā paši mazākie skolasbiedri – pirmklasnieki. Viņu vēlējumos ir bērnišķīgs gaišums, patiess prieks un silta mīlestība pret savu skolu. Ielūkosimies, ko mūsu pirmklasnieki novēl skolai dzimšanas dienā!

- ♥ Lai skola kļūst kā zelts un ir krāsaina!
- ♥ Lai skolas dzimšanas diena iepriecina ikvienu!
- ♥ Lai skola kļūst vēl lielāka!
- ♥ Lielā skola, Tu esi skaista un vienmēr mums līdzās!
- ♥ Vēlu skolā visiem būt laimīgiem!
- ♥ Lai skolai ir prieks un skan daudz smieklu!
- ♥ Lai skolai ir daudz kūku!
- ♥ Lai skolēni un skolotāji ir draudzīgi!
- ♥ Lai visi domā jaukas domas un ir jauki!
- ♥ Lai šī skolas dzimšanas diena iepriecina visus!
- ♥ Lai šī ir vislabākā skola Latvijā!
- ♥ Lai skola aug kā puķu lapas!
- ♥ Novēlu skolai vēl ļoti ilgi turēties!
- ♥ Man ļoti patīk sava skola, bet es gribu, lai var lietot telefonu!

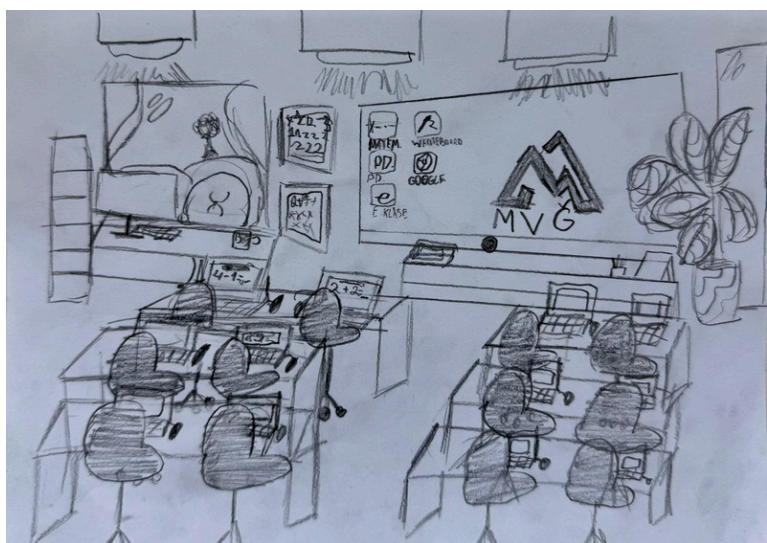
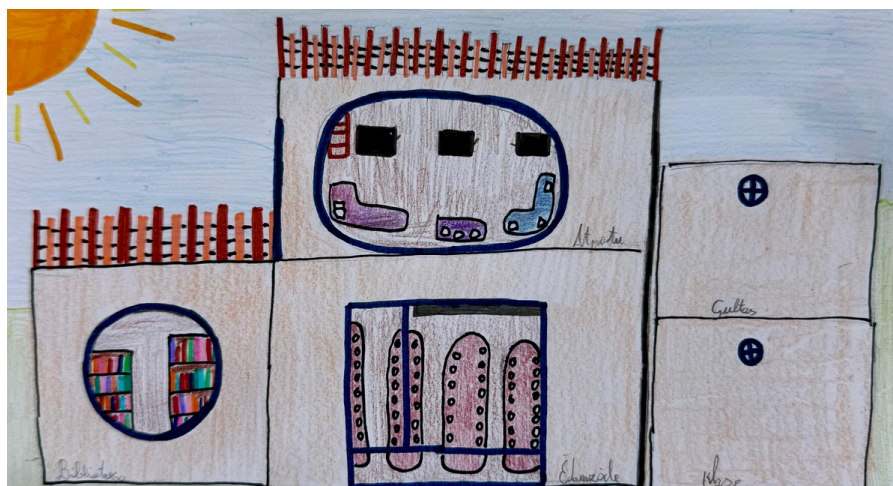
Sapņu skola

Kāda izskatās sapņu skola? Vai tajā ir košākas klases, ērti atpūtas stūrīši, stunda, kurā drīkst mācīties arī ārā, vai varbūt pat slidkalniņš starp stāviem? 5. un 6. klašu skolēni ļāva vaļu iztēlei un zīmējumos atklāja, kādu viņi redz savu ideālo skolu.

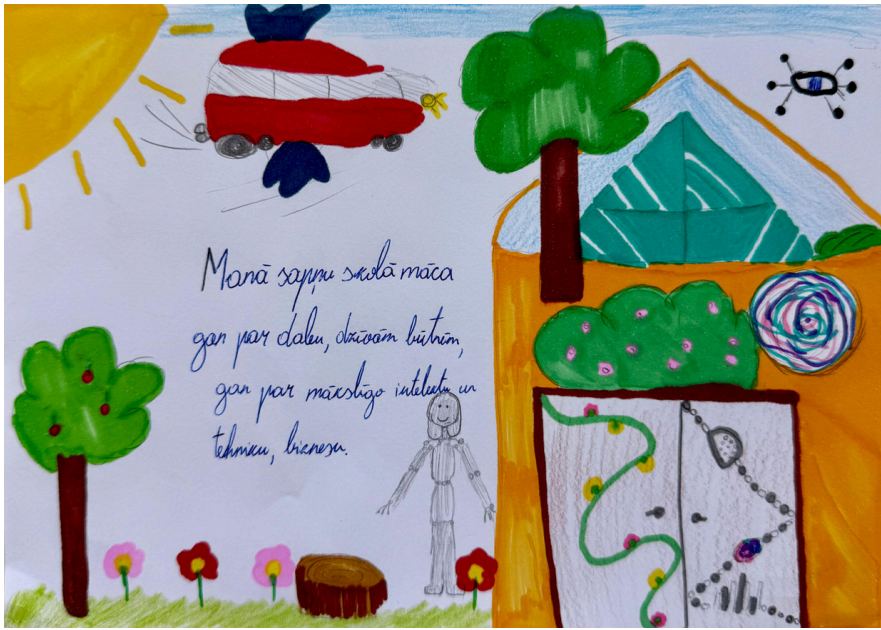
Manā skolā mācās braukt un nebaidīties no amerikāņu kalniņiem. Šajā skolā ir ļoti daudz enerģijas!

Manā sapņu skolā būtu ļoti liela bibliotēka, kurā būtu rakstnieki, kā Dens Brauns, Dž. K. Roulinga un Leigh Bardugo. Tajā būtu 2 terases, klases, atpūtas telpa, ēdamzāle un istaba, kurā ir vairākas gultas, lai skolēni varētu atpūsties pēc grūtas dienas, kamēr gaida nākamo stundu.

Manā sapņu skolā ir burvīga ēdnīca. Tajā var nopirkt kebabus, saldējumu un citus garšīgus ēdienus. Tur var satikt arī draugus un labi pavadīt laiku.

Manai skolai priekšā ir taciņa, kas ved uz to. Sapņu skola izskatās kā pils, kuras priekšā ir liels dārzs.

Manā sapņu skolā ir viss, kas bērnam vajadzīgs. Šeit es dzīvotu kā karalis, un dzīvē būtu izdevusies.

Mana sapņu skola ir hokeja skola, kur māca TIKAI par hokeju. Brīvlaikā var braukt ar močiem, E-bike un surron.

Es uzzīmēju skolu tādu, kāda tā ir, jo man šķiet, ka šeit viss ir perfekti. Skolotāji ir labi, skolas izskats ir labs, un kurš gan negrib mācīties ģimnāzijā...

Lapa brīviem brīžiem

Tests "Kurš jubilejas svinētājs esi tu?"

Atbildi uz jautājumiem un pieraksti izvēlēto burtu! Beigās saskaiti, kuru burtu tev ir visvairāk, un uzzini, kurš jubilejas svinētājs esi tu!

1. Kas tevi visvairāk interesē skolas jubilejas nedēļā?

- A Iespēja būt pamanāmam un piedalīties visur
- B Vērot cilvēkus un domāt, cik interesanta tomēr ir skolas dzīve
- C Apziņa, ka jubilejas nedēļā nav neviena pārbaudes darba
- D Skatīties, klausīties un visu piefiksēt
- E Koncerti, pasākumi, rosība un svētku sajūta

2. Starpbrīdī tu visbiežāk...

- A Esi tur, kur notiek kaut kas svarīgs
- B Sarunājies par dzīvi, skolu un visumu
- C Mēģini saprast, kas būs nākamajā stundā un vai esi kaut ko aizmirsis
- D Klusi vēro apkārt notiekošo
- E Smejies, kusties, satiec cilvēkus un dzīvo notikumu centrā

3. Skolotājs saka: "Šodien būs neliels negaidīts uzdevums."

- A Labi, tiekam galā, man patīk izaicinājumi
- B Dzīve pati par sevi jau ir negaidīts uzdevums
- C Iekšēji sabrūku, bet ārēji smaidu
- D Klusi nopūšos un sāku domāt, ko rakstīt
- E Pajokoju, lai visi klasē justos mierīgāk

4. Tava loma klases pasākumos visbiežāk ir...

- A Vadīt, ierosināt, organizēt
- B Izdomāt dziļu domu vai oriģinālu ideju
- C Vienkārši godam izdzīvot līdz beigām
- D Palīdzēt, bet bez liekas uzmanības
- E Uzturēt garastāvokli un iesaistīt citus

5. Kas vislabāk raksturo tavu skolas ikdienu?

- A "Visi zinās, ka es šeit esmu mācījies."
- B "Katram gaitenim ir savs stāsts."
- C "Galvenais ir izturēt līdz piektdienai."
- D "Es redzu vairāk, nekā citi domā."
- E "Bez jautrības skola nebūtu skola."

6. Ko tu darītu jubilejas foto stūrītī?

- A Pozētu tā, it kā tas būtu žurnāla vāks
- B Izdomātu asprātīgu vai simbolisku parakstu bildei
- C Cerētu, ka bilde sanāks ātri un bez pārsteigumiem
- D Stāvētu maliņā, bet tomēr piedalītos
- E Savāktu draugus un uztaisītu jautrāko kopbildi

7. Tava attieksme pret skolas vēsturi ir...

- A Arī es gribu kļūt par daļu no tās
- B Es brīnos, kā viss laika gaitā mainās
- C Galvenais, lai tagadne mani pārāk nenogurdina
- D Man patīk klausīties stāstus un pamanīt detaļas
- E Skolas vēsture ir vēl foršāka, ja to svin kopā

8. Ja tava skolas dzīve būtu filma, kāds būtu tās žanrs?

- A Iedvesmojoša drāma par kādu personību un tās dzīves mērķiem
- B Gudra un nedaudz ironiska filma ar dziļāku domu
- C Izdzīvošanas trilleris ar humora elementiem
- D Kluss, skaists vērojums par cilvēkiem
- E Komēdija ar spilgtiem tēliem un neaizmirstamām epizodēm

Rezultāti

Visvairāk A - Skolas leģenda

Tu neesi vienkārši skolēns, tu esi enerģija, klātbūtne un raksturs. Tevi pamana, atceras un, iespējams, pēc gadiem vēl pieminēs skolas gaitēnos. Tu proti uzņemties iniciatīvu un nebaidies būt redzams. Jubileja tev piestāv gluži kā skatuve galvenajam varonim.

Visvairāk B - Gaitēņu filozofs

Tu skolu redzi mazliet citādāk nekā citi. Tev patīk vērot, domāt, salīdzināt, pamanīt noskaņu. Tu vari vienā teikumā pateikt kaut ko tādu, par ko citi domās visu dienu. Jubilejā tu esi tas, kurš atgādina, ka skola nav tikai ēka, bet stāstu kopums.

Visvairāk C - Pārbaudes darbu izdzīvotājs

Tu esi īsts skolas ikdienas varonis. Tu esi redzējis agrus rītus, aizmirstus mājasdarbus un saspringtas pirmdienas, un tomēr vēl esi šeit. Tev piemīt izturība, humors un prasme izdzīvot pat tad, kad šķiet, ka e-klase atkal sagatavojusi pārsteigumus. Jubileja tev ir pelnīts atelpas brīdis.

Visvairāk D - Klusais novērotājs

Tu ne vienmēr esi uzmanības centrā, bet bieži redzi visvairāk. Tu pamani detaļas, cilvēku noskaņas, nejaušas frāzes un īstos mirkļus. Tavā klusumā ir vēriba un dziļums. Skolas jubilejā tu esi tas, kurš spēj sajūst īsto atmosfēru, ne tikai skaļāko daļu.

Visvairāk E - Pasākumu dvēsele

Kur esi tu, tur ir dzīvība. Tu inees kustību, smieklus, vieglumu un svētku sajūtu. Tev patīk būt kopā ar cilvēkiem, iesaistīties un radīt atmiņas. Skolas jubileja bez tevis būtu kā kūka bez svecītēm - viss it kā ir, bet kaut kā pietrūkst.

Skolas bingo

Svētki ir īstais brīdis ne tikai svinēt, bet arī atskatīties uz to, kas veido mūsu ikdienu skolā. Jubileju rada ne vien svinīgi pasākumi, skaistas runas un vēstures fakti, bet arī pavisam parasti, atpazīstami un reizēm ļoti jautri mirkļi, kurus piedzīvojis gandrīz ikviens skolēns. Tāpēc esam sagatavojuši jubilejas bingo, lai ar smaidu paskatītos uz skolas dzīvi un pārbaudītu, cik daudz no šīm situācijām ir arī tavā pieredzē. **Atzīmē rūtiņas, kas atbilst tavai skolas dzīvei! Ja iegūsti vienu pilnu rindu, kolonnu vai diagonāli, tev ir BINGO!** Varbūt izrādīsies, ka tieši šie mazie ikdienas notikumi arī veido mūsu skolas lielo stāstu.

Esi skrējis uz stundu, jo kārtējo reizi kavē sākumu.	Esi aizmirsis sporta tērpu.	Esi teicis: "Man viss palika mājās."	Esi priecājies, ka skolotājs nav atnācis.	Esi fotografējies pie skolas eglītes.
Esi apmaldījies skolā, jo nevari atrast īsto korpusu un kabinetu.	Esi e-klasi vēris vaļā ar bailēm.	Esi cerējis, ka pārbaudes darbs tiks pārcelts (vai pat atcelts).	Esi aizņēmis pildspalvu no klasesbiedra.	Esi sajaucis stundas vai kabinetus.
Esi paskatījies pulkstenī biežāk nekā uz tāfeli.	Esi priecājies par pēkšņu brīvo stundu.	BRĪVAIS LODZIŅŠ	Esi teicis: "Vai tas būs uz atzīmi?"	Esi mēģinājis nepievērst skolotāja uzmanību.
Esi cerējis, ka šodien tevi neizsauks.	Esi vismaz reizi atnācis uz skolu un sapratis, ka paņēmis nepareizo burtnīcu vai grāmatu.	Esi kādreiz atstājis kaut ko klasē un atcerējies to tikai mājās.	Esi apsolījis sev sākt visu darīt laicīgi.	Esi rakstījis klasesbiedram: "Kas mums bija uzdots?"
Esi smējies tik skaļi, ka visi paskatās. Arī skolotājs.	Esi sēdējis klasē un domājis par bulciņām.	Esi meklējis klusāko vietu skolā.	Esi domājis: "Nu kur šis man dzīvē noderēs?"	Esi saņēmis negaidītu uzslavu un par to domājis vēl visu dienu.

Komanda:

Patrīcija Paula Simsone, Līva Putniņa, Evija Jansone, Jana Vladimirova, Elza Reihmane,
Marija Segliņa, Ieva Valaine